

Sygn. akt I C 24/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Targu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Przemysław Mościcki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Danuta Bierówka

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2018 r. w Nowym Targu

na rozprawie

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko (...) Towarzystwo (...)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo (...) na rzecz powoda S. S. kwotę 50.469,93 zł (pięćdziesiąt tysięcy czterysta sześćdziesiąt dziewięć złotych 93/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Nowym Targu kwotę 2.524 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia cztery złote) tytułem opłaty, od której zwolniona była strona powodowa;

IV. wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 104/18

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 29 czerwca 2018 r.

Powód W. Ś., prowadzący działalności gospodarczą pod firmą P.W. (...) W. Ś. z siedzibą w L. domagał się zasądzenia od strony pozwanej Gminy M. N. kwoty 3.569,00 złotych, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 2379,00 zł od dnia 2 lutego 2016 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.189,50 zł od dnia 20 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty a także zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności zawarł ze stroną pozwaną w dniu 17 listopada 2015 r. umowę nr (...), na podstawie której świadczył na rzecz strony pozwanej usługi odśnieżania miejscowości K.. Za wykonane usługi powód wystawił faktury: nr (...), które zostały przez stronę pozwaną zapłacone jedynie częściowo.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, że zapłata za wykonane przez powoda usługi uzależniona była od przedłożenia potwierzonego przez sołtysa rachunku. Sołtys wsi K. nie potwierdził deklarowanej przez powoda w fakturach ilości godzin, nadto powód nie wywiązał się z obowiązków umownych i postanowień specyfikacji istotnych warunków zamówienia w zakresie cotygodniowego potwierdzania wykonania usługi przez sołtysa. Zdaniem pozwanego brak więc podstaw do żądania przez powoda wskazanych należności z uwagi na zaistniałe wady w wykonaniu zamówionego dzieła.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. Ś. jest przedsiębiorcą, który świadczy usługi odśnieżania pod firmą P.W. (...) W. Ś. z siedzibą w L..

W dniu 17 listopada 2015 r. powód w ramach swojego przedsiębiorstwa zawarł ze stroną pozwaną Gminą M. N. pisemną umowę dotyczącą usług odśnieżania miejscowości K..

W umowie jako przedmiot umowy określono m.in. prace polegające na utrzymaniu przejezdności dróg (odśnieżanie), których rozpoczęcie miało nastąpić 30 minut od wystąpienia opadów śniegu. W § 1 umowy zostało wskazane, że wykonanie i rozliczenie usługi nastąpi zgodnie z zapisami Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia, a osobą koordynującą akcję odśnieżania w danej miejscowości jest jej sołtys.

Wartość wskazanych prac została określona na kwotę 79,30 zł brutto/godzinę.

Zgodnie z umową należność zapłacona zostanie po wykonaniu prac na podstawie przedłożonego rachunku potwierzonego przez sołtysa, a płatności będą regulowane w okresach miesięcznych.

Specyfikacja istotnych warunków zamówienia przewidywała, że cotygodniowo po wykonaniu usługi odśnieżania, bądź posypywania (od poniedziałku do niedzieli) wykonawca będzie przedkładał Sołtysowi lub radzie Sołeckiej potwierdzenie wykonania usługi za dany tydzień. Niedostarczenie takiego potwierdzenia skutkować będzie nie uznaniem wykonania usługi za dany tydzień.

/dowód: umowa k. 8-9, materiały przetargowe k. 17, specyfikacja istotnych warunków zamówienia k. 48-50, zeznania powoda k. 72v, zeznania świadka C. F. k. 73, zeznania świadka K. Ł. k. 73v-74/

W ramach zawartej umowy powód świadczył usługi odśnieżania w miesiącach listopadzie i grudniu 2015 r. w liczbie godzin 28 oraz w styczniu 2016 r. w liczbie 66 godzin. W miesiącach listopadzie i grudniu 2015 r. powód nie wywiązał się z obowiązku cotygodniowego przedkładania potwierdzania wykonania usługi sołtysowi. Przedmiotowe potwierdzenie za listopad i grudzień 2015 r. powód przedstawił sołtys do zatwierdzenia w dniu 31 grudnia 2016 r. Sołtys zakwestionowała wskazaną przez powoda w zestawieniu liczbę godzin, zatwierdzając 10 godzin z 19 podanych przez powoda za miesiąc listopad, oraz 3 godziny z 9 za miesiąc grudzień 2015 r., które sołtys wyliczyła na podstawie własnych informacji oraz informacji osób „życzliwych”. Sołtys oprócz liczby godzin wykonanej pracy, uwzględniła również efekt pracy powoda,

Za usługę odśnieżania miejscowości K. w miesiącach listopad i grudzień 2015 r. powód wystawił w dniu 5 stycznia 2016 r. fakturę nr (...) na kwotę 2055,3 zł netto, tj. 2220,40 zł brutto (podatek VAT według stawki 23%) z terminem płatności do 19 stycznia 2016 r. a za okres od 1 do 18 stycznia 2016 r. w dniu 18 stycznia 2016 r. fakturę (...) na kwotę 4846,11 zł netto, tj. 5233,80 zł brutto (podatek VAT według stawki 23%) z terminem płatności do 1 lutego 2016 r. Faktury zostały przez stronę pozwaną zapłacone częściowo: faktura nr (...) w kwocie 1030,90 złotych w dniu 17 maja 2016 r. a faktura (...) w kwocie 2854,80 złotych w dniu 18 maja 2016 r., obie w zakresie wynikającym z ilości wykonanych godzin pracy wskazanych przez sołtys.

Pomimo faktycznego wykonania usług oraz wystawienia faktur i wezwań do zapłaty, strona pozwana nie uregulowała należności w całości. Pismem z dnia 10 czerwca 2016 r. strona pozwana zwróciła się do powoda o przesłanie korekty faktur do kwot wynikających z ilości godzin wskazanych przez sołtys wsi.

/dowód: faktury z zestawieniem godzin i adnotacjami sołtysa k. 10-14, 16-19, pisma k. 20-26, pisma k. 51-57, zeznania powoda k. 72v, zeznania świadka C. F. k. 73, zeznania świadka K. Ł. k. 73v-74/

W 11 stycznia 2016 r. z inicjatywy powoda doszło do spotkania w siedzibie Gminy N. z sołtys wsi K., z uwagi na kwestionowanie przez sołtys wskazywanej przez powoda ilości wykonanych godzin pracy bez podania przyczyny, gdzie został on poinformowany o fakcie złożenia w tym samym dniu skargi na niestaranne wykonywanie przez niego usług. Odpisu przedmiotowej skargi powód nie otrzymał. Wcześniej nie zgłaszano zastrzeżeń co do jakości wykonywanych przez niego usług. W gminie N. powód świadczył także usługi odśnieżania miejscowości P. i M., sąsiadujących z K., gdzie nie zgłaszano żadnych zastrzeżeń w zakresie świadczonych przez niego usług.

/dowód: zeznania powoda k. 72, pisma k. 20, skarga wraz ze zdjęciami k. 66-70, zeznania powoda k. 72v, zeznania świadka C. F. k. 73, zeznania świadka K. Ł. k. 73v-74/

W dniu 12 stycznia 2016 r. powód wypowiedział umowę z dnia 17 listopada 2015 r. nr 272.62.2015 z dniem 18 stycznia 2016 r.

/dowód: pismo k. 21, zeznania powoda k. 72v/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów. Dowody z dokumentów w postaci umowy, materiałów przetargowych, specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz pism stron nie były przez strony kwestionowane, a Sąd nie znalazł podstaw by z urzędu wiarygodność tę podważyć.

Sporny pomiędzy stronami był zakres usług wykonanych przez powoda i wynikająca stąd należna mu kwota.

Zeznania powoda W. Ś. Sąd ocenił jako wiarygodne. Są one w zasadzie zbieżne z zeznaniami świadków C. F. i K. Ł., różnice dotyczyły wyłącznie kwestii związanych z oceną ilości oraz jakości wykonanych przez powoda usług odśnieżania w miejscowości K.. Powód potwierdził, że nie wywiązał się z przewidzianego w specyfikacji obowiązku cotygodniowego przedkładania zestawienia godzin wykonanej pracy, jednakże początkowo związane było to z nieobecnością pani sołtys. Z zeznań świadka C. F., będącej sołtys wsi K. wynika, że rzeczywiście w tamtym czasie (listopad 2015 r.) przebywała ona w sanatorium, nie była przez nikogo zastępowana, jednakże jak wskazała możliwy był z nią kontakt drogą telefoniczną i mailową. Niezależnie od powyższego bezsporną okolicznością jest, że przedmiotowe zestawienia za miesiące listopad i grudzień 2015 r. powód złożył w dniu 31 grudnia 2015 r. Z adnotacji sołtysa na zestawieniach godzin, nadto z zeznań powoda i świadków wynika, iż sołtys zaakceptowała 10 godzin pracy z 19 wskazanych przez powoda za listopad 2015 r., oraz 3 godziny z 9 w grudniu 2015 r. Podobnie rzecz miała się z zestawieniem za miesiąc styczeń, gdzie sołtys zakwestionowała wskazane przez powoda w cotygodniowych zestawieniach godziny pracy w łącznej liczbie 66 i zaakceptowała 36 godzin. Bezsporne jest, że z uwagi na powyższe stanowisko pani sołtys, doszło w dniu 11 stycznia 2016 r. do spotkania zainicjowanego przez powoda. W tym samym dniu sołtys złożyła w Urzędzie Gminy skargę, w której kwestionowała jakość wykonywanych przez powoda usług. Jak wynika z zeznań powoda wcześniej sołtys nie zgłaszała na bieżąco jakichkolwiek uwag, co do jakości wykonanej przez niego pracy, za wyjątkiem jednorazowej telefonicznej interwencji, mającej miejsce w dniu, w którym powodowi zdarzyła się awaria sprzętu, co spowodowało opóźnienie w rozpoczęciu wykonania prac.

Sąd za wiarygodne uznał twierdzenia powoda, że powód wykonał usługi odśnieżania w zakresie jaki wynika z przedłożonych przez niego zestawień godzin. Zeznania te są przekonujące w szczególności w konfrontacji z zeznaniami świadka C. F.. Świadek przyznała, że kwestionowała ilość godzin z uwagi na okoliczność, że usługa zdaniem świadka została źle wykonana. W związku z powyższym zdaniem świadka ilość godzin była zawyżona. Stanowisko świadka C. F., będącej sołtys wsi K., że zakwestionowana przez nią jakość wykonywanej przez powoda pracy mogła skutkować zakwestionowaniem ilości godzin wykonywanych przez niego usług nie zasługuje zdaniem

Sądu na uwzględnienie, nie znajduje bowiem potwierdzenia w dowodach z dokumentów. Przeciwny wniosek wynika także z zeznań świadka K. Ł., urzędnika Gminy N., które sąd ocenił jako wiarygodne w całości. Świadek wskazał, że kompetencje sołtysa miejscowości polegały na kontrolowaniu ilości wykonanych godzin a standard wykonania usługi wynikał z warunków zamówienia, przy czym zdarzały się nieścisłości, jednakże w takiej skali problemy wystąpiły jedynie w miejscowości K.. Z warunków umowy i specyfikacji nie wynikało jednoznaczne uprawnienie sołtysa do weryfikowania jakości wykonanych prac, w szczególności nie był on uprawniony do obniżania liczby godzin z uwagi na kwestionowanie jakości wykonania usługi. Jednocześnie świadek K. Ł. przyznał, że w tamtym okresie brak było innych sposobów weryfikacji liczby wykonanej przez świadczących usługi odświeżania, niż system polegający na potwierdzeniu tej liczby przez sołtysów miejscowości, pełniący funkcję społeczną, którzy są na miejscu. Jednocześnie brak jakiegokolwiek przesłanki do tego, by przyjąć, że sołtys w sposób w pełni miarodajny miała możliwość weryfikowania ilości godzin wykonanej przez powoda pracy. Sąd miał na uwadze, że z zeznań świadka C. F. wynika, iż w listopadzie 2015 r. była ona nieobecna przez 21 dni. Brak więc było w tym czasie możliwości zweryfikowania przez nią ilości godzin, którą jak podała ustaliła na podstawie informacji od osób „życzliwych”. Ilość przepracowanych godzin w miesiącu grudniu sołtys ustaliła natomiast na podstawie zapisów w kalendarzu, które czyniła, bowiem mieszka w miejscu umożliwiającym jej ustalenie kiedy powód wjeżdżał do wsi a kiedy wyjeżdżał. Jednak nawet te zapiski sołtys sporządzała na podstawie danych nieweryfikowalnych w sposób miarodajny: jak podała świadek C. F. liczbę godzin pracy powoda ustalała na podstawie tego, że słyszała kiedy samochód powoda wjeżdża a kiedy wyjeżdża z miejscowości. Przyjętą metodę ustalania liczby godzin pracy trudno uznać za miarodajną.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Bezsporny w sprawie był fakt zawarcia pomiędzy stronami umowy. Bezsporna była także okoliczność, iż pomimo wynikającego ze specyfikacji istotnych warunków zamówienia obowiązku cotygodniowego przedkładania sołtysowi lub radzie sołeckiej potwierdzenia wykonania usługi za dany tydzień, powód obowiązku takiego nie wypełnił odnośnie usług wykonanych w listopadzie i grudniu 2015 r., bowiem odnośnie tych dwóch miesięcy potwierdzenie przedłożył w dniu 31 grudnia 2015 r. Jednocześnie mimo wynikającego ze specyfikacji postanowienia, że niedostarczenie takiego potwierdzenia skutkować będzie nie uznaniem wykonania usługi za dany tydzień, pozwana Gmina nie odmówiła na tej podstawie zapłaty, co skutkuje przyjęciem, że nie kwestionując go przyjęła taki sposób rozliczenia. Należy zatem przyjąć, że Gmina dokonując częściowej zapłaty uznała samą zasadę swojego zobowiązania. Wobec nieprzedstawiania przez powoda w cotygodniowych okresach zestawienia ilości wykonanych prac, Gmina miała podstawy do odmowy wypłaty wynagrodzenia. Wypłata wynagrodzenia w części oznacza, że uchybienia powoda w zakresie terminowości przedstawiania rozliczeń wykonanych prac, nie stanowiły w oczach samej Gminy podstawy do odmowy wypłaty wynagrodzenia za wykonaną usługę.

Zgodnie z obowiązującą strony umową sołtys miała potwierdzać wykonanie przez powoda usługi. Zdaniem Sądu sołtys wyszła ponad przyznane jej w umowie kompetencje, nie tylko potwierdzając ilość godzin, lecz także uzurpując sobie niejako prawo do weryfikowania jakości wykonanych przez powoda prac a w konsekwencji kwestionując na tej podstawie ilość wskazywanych przez powoda godzin. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że sołtys nie miała jakichkolwiek narzędzi do weryfikowania ilości godzin. Niemiarodajne zdaniem Sądu są wskazane przez sołtys metody polegające na weryfikowaniu liczby godzin pracy poprzez osobistą obserwację (i „nasłuch”), w szczególności gdy z zeznań samej sołtys wynika, że w miesiącu listopadzie 2015 r. przez 21 dni była ona nieobecna a rada sołecka nie sporządziła informacji na temat wykonywania umowy przez powoda. Nadto Sąd miał na uwadze okoliczność, że powód nie miał możliwości zakwestionowania ustaleń sołtysa, nie zagwarantowano mu bowiem jakiegokolwiek trybu odwoławczego od ustaleń dokonanych przez sołtysa wsi.

Z powyższych względów sąd uwzględnił powództwo w całości, zobowiązując stronę pozwaną do zapłaty dalszej części należności wynikających z wystawionych przez powoda faktur.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądając od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 100 złotych stanowiącej koszt poniesionej przez powoda opłaty od pozwu.